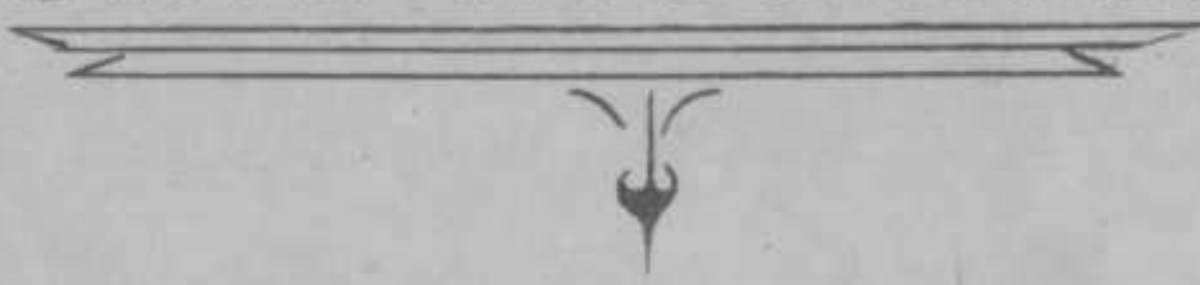

S^T NICOLAAS

SINT NICOLAAS

Jan en zijn zusje Mientje hadden al weken lang gewacht op de komst van Sint Nicolaas en zijn knecht.

Eindelijk was de avond voor Sint's verjaardag aangebroken. De kinderen zetten hun klompjes gevuld met hooi voor het paard, onder de schoorsteen en zongen nog een mooi liedje voor dat moeder hen naar bed bracht.

Te middernacht kwamen Sint Nicolaas en zijn zwarte knecht in het dorp aan waar Jan en Mientje woonden. Het witte paardje draafde over de daken en overal waar lieve kinderen woonden, stopte Piet de knecht wat lekkers in schoenen en klompen. Ook Jan en Mientje werden niet vergeten, want toen zij de volgende morgen heel vroeg wakker werden en stilletjes naar beneden slopen, vonden zij ieder een heerlijke chocoladeletter in hun klompje.

„Moeder, moeder kom eens kijken”, gilte Jan. Daar kwam moeder al aan, ze was erg verbaasd dat Zwarte Piet zo stilletjes in huis was gekomen om de kinderen te verrassen.

„Als jullie heel zoet bent”, zei Moeder, „dan komt Sint Nicolaas misschien zelf nog vanavond en dan

kunnen jullie hem meteen bedanken voor de heerlijke letters."

Dat vonden Jan en Mientje natuurlijk erg leuk, ze hadden al zóveel gehoord van de goede Sint, dat ze hem ook graag eens wilden zien.

De gehele middag wachtten zij ongeduldig op zijn komst en toen ze eindelijk hoefgetrappel hoorden en in de verte de rode mantel van Sint Nicolaas zagen, renden ze naar de deur om hem te verwelkomen.

De Sint had een lange gouden staf in de hand en zijn mantel en mijter waren ook met goud versierd. „Geeft me eens een handje, kinderen”, zei Sint Nicolaas. Jan en Mientje gaven een hand maar kropen toen gauw achter Moeders rokken. Zwarte Piet was achter Sint Nicolaas binnengekomen en toen hij zag, dat de kinderen een beetje verlegen waren, nam hij een grote zak met pepernoten en begon te strooien.

Nee maar, dat was me een pret. Jan en Mientje kropen onder tafel en stoelen en grabbelden om 't hardst.

Toen de zak leeg was, gaf Sint Nicolaas aan Jan een aardig spoortreintje en aan Mientje een grote Teddybeer. Die goede Sint toch. Hij wist precies wat ze graag wilden hebben.

Het was intussen al laat geworden en nu moest Sint Nicolaas weer vertrekken, want er waren nog veel meer kinderen in het dorp waar hij een bezoek moest brengen.

Jan en Mientje bedankten voor de mooie cadeautjes en toen besteeg Sint Nicolaas zijn witte paard, dat al ongeduldig stond te trappelen.

Enkele dagen later ging Sint Nicolaas met de vliegtuigmachine naar Spanje terug. Jan en zijn zusje waren ook op het vliegveld en wuifden met hun handjes tot de vliegtuigmachine hoog in de wolken was verdwenen.

